

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Зміст

ХАРД І ХЕВІ 154

Deep Purple 159
Led Zeppelin 163
Black Sabbath 169
AC/DC 173
Guns N' Roses 178
Metallica 182

ПРОГРЕСИВ 186

Френк Заппа 191
Genesis 197

АЛЬТЕРНАТИВА ТА ІНДІ 200

The Cure 205
Depeche Mode 209
Radiohead 213
Nirvana 217
Pearl Jam 223

ТЕХНО І ХАУС 226

The Chemical
Brothers 230
Daft Punk 235

Текст Ернесто Ассанте
Інфографіка Джулії Де Амічіс

Вступ

Чи можливо розповісти історію рок-музики або якусь її частину в цифрах і датах? Принаймні можна спробувати: чіткі, прості цифри багато про що нам скажуть, а іноді — й про все. Саме завдяки цифрам ми здатні відтворити час, дати, події та все інше, що вкладаємо в поняття «історія». А цифри продажів платівок і позицій у чартах розкривають вагу та зміст успіху, надаючи конкретності тому, що інакше лишалося б невловним. По суті, за допомогою цифр ми можемо намалювати мапу, простежити опорні точки в перехідному періоді й прокласти курс серед незмінно бурхливого моря.

Інфографіка збирає та поєднує комунікаційну складову (інформацію та дані) і творчу (засоби графічного дизайну), щоб візуалізувати цифри й тексти. Інфографіка промовляє прямо і безпосередньо; вона робить видимим те, що слова і числа подають в іншій формі; вона є способом чи, точніше, мовою, яка дає нам можливість зосередити увагу на дійсно важливій інформації. Тож ця книжка намагається поєднати три речі. По-перше — тексти рок-пісень, історії гуртів і словесні портрети митців; по-друге — зображення, які задають кут зору і певною мірою окреслюють те, що виходить за межі музичної сфери; і по-третє, найголовніше — інфографіку, основу цього видання, новий, яскравий та всеосяжний (можна навіть сказати «музичний») спосіб розповісти історії рокерів у незвичній, стислій, чіткій і захопливій формі.

Розкрити історію рок-музики через інфографіку — завдання не з простих. Певні речі, що були її підвалинами, неможливо втиснути в схеми, числа і дати. Проте інфографіка дозволяє обійти сухість цифр, зосереджуючись на інформації, новинах і цікавинках, далеких від банального спрощення, та пропонує цікавий і незвичний погляд.

Рок

Спробуйте уявити життя без рок-музики. Яким би воно було? Скільки смутку лежало б на ваших рокерських серцях? Якби завтра рок зник безслідно, життя позбулося б сенсу — і не тому, що фанати не здатні слухати іншу музику, а тому, що саме життя втратило б одного зі своїх найдорожчих друзів і поборників. Якщо Спрінгстін не бреше і ми дійсно «народилися, щоб бігти», цей біг можливий лише з вірою, що майбутнє буде кращим, ніж сьогоднішнє, що за кожним поворотом на нас чекають не лише несподіванки, а й надзвичайні переживання. Саме в цьому полягає суть року. Проте важливо не робити хибний поділ на «нас» та «інших». «Інші» — це ті, хто слухає попсу, кому вистачає танців, хто досі помилково вважає, ніби пісні не здатні змінити чиесь життя. Але закохані в рок чудово знають: кожна наступна пісня може стати саме тим поштовхом, що допоможе зробити стрибок уперед, просунутись далі, повірити у ще одну мрію. Пісні надихають нас читати книжки чи дивитися фільми, про які ми не чули, відкривати героїв та історії, як далекі краї, і, зрештою, змінювати світ докола себе.

Як визначити, чи справдешній ви рокер? Існують класичні атрибути, хоч їх можуть носити й ті, хто не має чи майже не має стосунку до року. Чорні черевики й шкіряні косухи, безперечно, досі актуальні, як і джинси та футболки. Але цього недостатньо. У третьому тисячолітті рок немислимий без mp3-плеєра або під'єданого до хмарного сховища смартфона в кишені. Не обов'язковий блискучий хромований мотоцикл або вінтажний кабриолет — головне мати у своїй машині стереосистему, достатньо гучну,

щоб рознести стіни Ерихона, коли вона гратиме «Won't Get Fooled Again» у виконанні «The Who» або «The Pretender» від «Foo Fighters». Насправді не існує її, певно, ніколи не існувало правил стосовно одягу. Проте аж до 1980-х обов'язковим було наслідувати гурти й колективи в зачісках. Сьогодні все настільки перемішалось, що велетенський панк-квісський «ірокез» може носити навіть палкий прихильник танцювальної музики. Щоправда, рокери досі надають перевагу відносно довгому (але не задовгому) волоссю, а якщо вдягають краватку, хоч із нею скрізь і не походиш, то неодмінно вузьку.

Можна подумати, що все це більше пасує молоді, бо рок за визначенням завжди був музикою молодих. Це правда, та тільки часткова, тому що в будь-якому віці ми можемо лишатися рокерами всередині, забувши про світ зовні. Звісно, у «звичайному» одязі й з короткими зачісками ми на вигляд

як усі, але наші серця б'ються в іншому ритмі. Для тих, хто не так давно був молодим зовні, рокерський стиль життя досі можливий: такі люди уникають банальностей, надаючи перевагу несподіванкам, потребують постійного вливання міцної і обов'язково дуже гучної музики, люблять тусити з друзями («свою бандою») й подорожують як «діти світу», а вечори проводять на концертах у нічних клубах. Словом, незле нагадувати людям, що рокерський стиль життя — це не лише ностальгія.

Хоча «The Beatles», «The Rolling Stones», Джиммі Гендрікс, Боб Ділан, «The Doors», «Cream» та багато інших виконавців досі належать до нашого щоденного музичного раціону, справжні «в'язні рок-н-ролу», як казав Спрінгстін, слухають купу нової музики і щодня шукають емоцій, відповідних духу часу. Всі, а особливо літні рокери, мають розуміти: справжній рок-н-ропник ніколи не йде на пенсію.